GUVERNUL ROMÂNIEI
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL

Nr. 10275/2026

15-09-2026

Către: DOAMNA IOANA BRAN - VOINEA
SECRETARUL GENERAL AL CAMEREI DEPUTAȚILOR

Ref. la: punctele de vedere ale Guvernului aprobate în ședința Guvernului din data de 11 septembrie 2026

PARLAMENTUL ROMÂNIEI
CAMERA DEPUTAȚILOR
SECRETAR GENERAL
Nr. 2/8217
2026 Luna 09 Ziua 17

STIMATĂ DOAMNĂ SECRETAR GENERAL,

Vă transmitem, alăturat, în original, **punctele de vedere ale Guvernului** referitoare la:

1. *Propunerea legislativă pentru transparența și informarea corectă a consumatorilor în procesul de comercializare a citricelor destinate consumului uman* **(Bp. 768/2025, Plx. 166/2026)**;

2. *Proiectul de Lege pentru completarea Ordonanței Guvernului nr. 26/2000 cu privire la asociații și fundații* **(Bp. 104/2026, Plx. 414/2026)**;

3. *Propunerea legislativă pentru modificarea art. 216 alin. (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor* **(Plx. 480/2026)**;

4. *Proiectul de Lege privind Aplicația mobilă unică și dreptul la servicii publice digitale complete, organizate după nevoile utilizatorilor* **(Bp. 279/2026, Plx. 553/2026)**;

5. *Propunerea legislativă pentru reducerea controalelor excesive asupra întreprinderilor mici și mijlocii* **(Bp. 653/2025, Plx. 208/2026)**;

6. *Propunerea legislativă pentru completarea Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor electorale* **(Bp. 66/2026, Plx. 388/2026)**.

Cu deosebită considerație,

NINI SĂPUNARU

SECRETAR DE STAT

PRIM MINISTRU

Domnule preşedinte,

În conformitate cu prevederile art. 111 alin. (1) din Constituţie şi în temeiul art. 25 lit. (b) din Ordonanţa de urgenţă a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, Guvernul României formulează următorul:

PUNCT DE VEDERE

referitor la *proiectul de lege privind Aplicația mobilă unică și dreptul la servicii publice digitale complete, organizate după nevoile utilizatorilor,* provenit dintr-o propunere legislativă iniţiată de domnul senator USR Vasile-Ciprian Rus împreună cu un grup de parlamentari USR (**Bp.279/2026, Plx.553/2026**).

I. Principalele reglementări

Inițiativa legislativă are ca obiect de reglementare stabilirea cadrului juridic pentru furnizarea serviciilor publice digitale integrate și complete, organizate după nevoile cetățenilor, prin intermediul infrastructurii digitale naționale și a platformelor informatice naționale transversale.

Astfel, se instituie *Aplicația Mobilă Unică* (AMU), ca punct unitar de acces digital la serviciile publice digitale furnizate de autoritățile și instituțiile publice, iar accesul utilizatorilor la serviciile publice digitale să se realizeze prin AMU și prin portalul *web unitar* al administrației publice, care constituie interfețele digitale de acces la infrastructura digitală națională.

II. Observaţii

A. Consideraţii generale

1. Art. 1 alin. (l) din iniţiativa legislativă stabileşte cadrul juridic pentru furnizarea serviciilor publice digitale integrate şi complete, organizate după nevoile cetăţenilor, prin intermediul infrastructurii digitale naţionale şi a platformelor informatice naţionale transversale, însă, din analiza exhaustivă, rezultă faptul că aceasta se adresează exclusiv *„instituirii"* Aplicaţiei Mobile Unice, aplicaţie care este dependentă, în fapt, de intensitatea digitală a fiecărei autorităţi şi instituţii publice.

În materia interoperabilităţii se aplică *Legea nr. 242/2022 privind schimbul de date între sisteme informatice şi crearea Platformei naţionale de interoperabilitate*, iar adoptarea iniţiativei legislative cu obligaţiile de interoperabilitate ce emană din aceasta nu vor soluţiona problema absenţei Platformei naţionale de interoperabilitate.

De asemenea, menţionăm că, potrivit *Expunerii de motive*, iniţiativa legislativă transformă digitalizarea dintr-o opţiune administrativă într-o obligaţie publică orientată către rezultat: servicii publice digitale complete (*end-to-end*), accesibile cetăţenilor într-un mod unitar şi predictibil, prin *Aplicaţie Mobilă Unică*, aplicaţia constituind un punct unic de acces mobil la servicii publice digitale, iar portalul *web unitar* al administraţiei publice va fi echivalentul accesibil direct din *browser* al acestuia.

Totuşi, platforma *ROePASS* Portalul Digital Unic al României (*anterior PDURo - Portalul Digital Unic al României*), care este în curs de implementare şi concepută în aplicarea *Regulamentului (UE) 2018/1724 al Parlamentului European şi al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înfiinţarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informaţii, la proceduri şi la servicii de asistenţă şi de soluţionare a problemelor şi de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012,* se suprapune, din punct de vedere funcţional, cu *Aplicaţia Mobilă Unică* şi portalul *web* unitar al administraţiei publice din iniţiativa legislativă, ambele constituind portaluri unice de acces (aplicaţia mobilă fiind interconectată cu un portal *web* unitar al administraţiei publice).

În egală măsură, finanțarea platformei ROePASS (PDURo) este asigurată în cadrul *Planului Național de Redresare și Reziliență*, Componenta 7 -Transformare Digitală, Investiția II - Implementarea infrastructurii de *cloud* guvernamental, în timp în ce în cadrul inițiativei legislative sunt menționate ca sursă de finanțare pentru *Aplicația Mobilă Unică* (AMU) și a portalului *web* unitar al administrației publice, *„bugetul de stat și din fonduri externe nerambursabile, inclusiv fonduri europene*", motiv pentru care atragem atenția cu privire la riscul unei posibile duble finanțări a celor două inițiative.

Acest aspect este cu atât mai important cu cât, în cadrul *Expunerii de motive* se precizează faptul că, pentru a se reduce risipa bugetară și duplicarea investițiilor, inițiativa legislativă descurajează dezvoltarea de soluții în paralel care dublează funcționalități naționale (plăți, notificări, programări, autentificare), cu excepții strict reglementate, însă sunt dublate funcționalități, precum cea de portal unic al serviciilor digitale, funcționalitatea de plăți, care este dublată având în vedere existența platformei *Ghișeul.ro* și prevederile art. 15 alin. (2) pct. c), care vizează efectuarea plăților către entitățile publice din platformele naționale transversale, în contradicție cu art. 4 pct. f), ce instituie *principiul reutilizării soluțiilor digitale și evitarea duplicării sistemelor informatice.*

Din perspectiva interoperabilității, *Legea nr. 242/2022* reglementează cadrul legal pentru aplicarea *principiului „doar o singură dată"* (*once-only*) și utilizarea infrastructurilor digitale comune.

Astfel, în cuprinsul *Expunerii de motive,* se precizează faptul că scopul inițiativei legislative este instituirea unui cadru legal care consacră *principiul „o singură dată"* (*once only*), ca obligație a administrației de a nu solicita date sau documente pe care le deține deja ori le poate obține legal.

Semnalăm faptul că unul dintre obiectivele *Legii nr. 242/2022*, stabilit la art. 2 lit. e), este implementarea *principiului „doar o singură dată"*, astfel cum este descris în *Regulamentul (UE) 2018/1724 al Parlamentului European și al Consiliului din 2 octombrie 2018 privind înființarea unui portal digital unic (gateway) pentru a oferi acces la informații, la proceduri și la servicii de asistență și de soluționare a problemelor și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1024/2012*, pentru eliminarea schimbului de date în format letric și a birocrației.

De asemenea, în cuprinsul *Expunerii de motive* este precizat faptul că realizarea acestui principiu presupune interoperabilitate și standardizare: entitățile publice trebuie să comunice prin interfețe standard, în condițiile legii și cu respectarea protecției datelor, însă tocmai acest lucru presupune integrarea serviciilor publice electronice într-o platformă de tip „*digital-single gateway*", care la nivelul României este *ROePASS.*

În plus, potrivit art. 9 alin. (3) din *Legea nr. 242/2022*, suportul tehnic al platformei naționale de interoperabilitate este asigurat de o infrastructură informatică dedicată, care oferă mecanisme de acces automat la toate registrele de bază sau la sistemul informatic al instituției sau autorității care deține în administrare/gestionare registrul de bază și care permite schimbul de date între autoritățile și instituțiile publice sau între acestea și persoanele juridice de drept privat, respectiv persoanele care exercită profesii liberale reglementate, în vederea asigurării interoperabilității sistemelor informatice pentru furnizarea serviciilor publice, astfel că prin intermediul PNI se va realiza accesul și comunicarea directă cu registrul de bază și sistemul informatic care deține sau administrează respectivul fiind susținut schimbul de date între autorități și instituții publice.

2. Potrivit art. 6 alin. (1) și ale art.31 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare*, soluțiile pe care le cuprinde inițiativa legislativă trebuie să fie temeinic fundamentate, iar instrumentul de prezentare și motivare trebuie să includă motivul emiterii actului normativ, respectiv cerințele care reclamă intervenția normativă, cu referire specială la insuficiențele și neconcordanțele reglementărilor în vigoare, principiile de bază și finalitatea reglementărilor propuse, cu evidențierea elementelor noi, concluziile studiilor, lucrărilor de cercetare, evaluărilor statistice, referirile la documentare de politici publice sau la actul normativ pentru a căror implementare este elaborat respectivul proiect.

De asemenea, propunerea trebuie să includă impactul socioeconomic, impactul financiar asupra bugetului general consolidat, impactul asupra sistemului juridic, consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

Referitor la normele de tehnică legislativă, *Curtea Constituțională* a statuat următoarele: „*Deşi normele de tehnică legislativă nu au valoare constituţională, Curtea a constatat că prin reglementarea acestora au fost impuse o serie de criterii obligatorii pentru adoptarea oricărui act normativ, a căror respectare este necesară pentru a asigura sistematizarea, unificarea şi coordonarea legislaţiei, precum şi conţinutul şi forma juridică adecvate pentru fiecare act normativ. Astfel, respectarea acestor norme concură la asigurarea unei legislaţii care respectă principiul securităţii raporturilor juridice, având claritatea şi previzibilitatea necesară*".

În acest context, semnalăm că *Expunerea de motive* nu respectă structura prevăzută de dispozițiile ante-menționate, având în vedere că nu sunt indicate lucrările de cercetare, referirile la documente de politici publice și nu sunt indicate consultările derulate în vederea elaborării proiectului de act normativ, organizațiile și specialiștii consultați, precum și activitățile de informare publică.

În acest sens, deși la art. 10 alin. (1) AMU este definită ca o „*interfață digitală de acces la toate serviciile publice digitale furnizate de entitățile publice*", în prezent, la nivelul administrației publice, sunt deja implementate sau în curs de implementare mai multe platforme digitale ce vor fi interconectate cu Platforma Națională de Interoperabilitate, ce se află în perioada de implementare (23 iulie 2025 - 22 iulie 2028), proiect cofinanțat din Fondul European de Dezvoltare Regională prin Programul Creștere Inteligentă, Digitalizare și Instrumente Financiare (PoCIDIF) 2021-2027.

Astfel, apreciem că se impunea luarea în considerare a acestor măsuri şi completarea corespunzătoare a *Expunerii de motive.*

Totodată, apreciem că *Expunerea de motive* ar fi trebuit să conţină menţiuni privind impactul măsurilor financiare propuse în prezentul proiect, asupra bugetului general consolidat atât pe termen scurt, pentru anul curent, cât şi pe termen lung (pe 5 ani), inclusiv cu informaţii cu privire la cheltuieli şi venituri, în conformitate cu prevederile art. 31 alin.(1) lit. c) din *Legea nr. 24/2000.*

De asemenea, învederăm faptul că soluția finanțării dezvoltării, implementării, operării și întreținerii, infrastructurii digitale naționale, a platformelor naționale transversale, a AMU și a portalului *web* unitar administrației publice de la art. 2 alin. (3) din cuprinsul inițiativei legislative atrage majorarea cheltuielilor bugetare.

3. Orice act normativ trebuie să îndeplinească anumite condiții calitative[1], printre acestea numărându-se previzibilitatea, ceea ce presupune că acesta trebuie să fie suficient de precis și clar pentru a putea fi aplicat.

Astfel, formularea cu o precizie suficientă a actului normativ permite persoanelor interesate - care pot apela, la nevoie, la sfatul unui specialist să prevadă într-o măsură rezonabilă, în circumstanțele speței, consecințele care pot rezulta dintr-un act determinat.

De asemenea, conform dispozițiilor art. 8 alin. (4) teza întâi din *Legea nr. 24/2000*, *„textul legislativ trebuie să fie formulat clar, fluent și inteligibil, fără dificultăți sintactice și pasaje obscure sau echivoce"*, iar, potrivit art. 36 alin. (1) din aceeași lege, *„actele normative trebuie redactate într-un limbaj și stil juridic specific normativ, concis, sobru, clar și precis, care să excludă orice echivoc, cu respectarea strictă a regulilor gramaticale și de ortografie"*.

Amintim că, prin lipsa de claritate și precizie a normelor preconizate, care ar genera confuzii în interpretarea/aplicarea acestora, se pot crea și premisele unor *vicii de neconstituționalitate* prin raportare la *principiul constituțional al legalității* [art. 1 alin. (5) din *Constituție*].

B. Considerații punctuale

1. Cu privire la art. 1 alin. (1) din inițiativa legislativă, semnalăm necorelarea acestuia cu prevederile art. 3 lit. c) și d) și nerespectarea *principiului unității terminologice*, prevăzut la art. 37 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000*.

În acest sens, remarcăm utilizarea concomitentă a sintagmelor *„servicii publice digitale integrate și complete"*, respectiv *„serviciu public digital complet"*.

2. Cu privire la art. 3 lit. d) și e) din inițiativa legislativă, apreciem că era necesară formularea acestor prevederi pentru evitarea unor termeni echivoci precum *„esențiale"* sau *„relevantă"*, în conformitate cu prevederile art. 8 alin. (4) din cuprinsul *Legii nr. 24/2000*.

[1] *Decizia Curții Constituționale nr.1/2012;*

În același sens, considerăm că era necesară analizarea utilizării expresiei „*eveniment de viață*", întrucât definiția expresiei respective este raportată atât la persoanele fizice, cât și la persoanele juridice, deși sintagma este adecvată, în principal, situațiilor relevante din viața persoanei fizice.

3. Cu privire la art. 4 din proiectul de lege, apreciem că era necesară clarificarea principiilor prevăzute la lit. a), respectiv lit. c)-f) și a consecințelor juridice ale aplicării acestora.

4. Cu privire la art. 5 alin. (2) din proiectul de lege, apreciem că era necesară formularea acestora în acord cu prevederile art. 38 alin. (1) din *Legea nr. 24/2000,* în ceea e privește caracterul dispozitiv al textelor cuprinse în acte normative, deoarece din formularea actuală nu reiese care este conduita impusă destinatarilor de acest act normativ.

Totodată, reiterăm această observație și în privința prevederilor art. 7 alin. (1) și art. 14 alin. (2).

5. Cu privire la art. 6 alin. (2) și art. 8 alin. (1) din inițiativa legislativă, semnalăm faptul că nu reiese cu claritate dacă platformele naționale digitale transversale „*asigură funcționalitățile comune necesare furnizării unitare a serviciilor publice digitale*" sau acestea se utilizează „*în furnizarea serviciilor publice digitale*", astfel că se impunea formularea acestor prevederi în acord cu intenția de reglementare.

6. Art. 7 și art.17 din proiectul de lege prevăd că integrarea și interconectarea sistemelor informatice se realizează conform normelor metodologice.

Semnalăm că proiectul de lege nu conține nicio prevedere privind:

- Standardele tehnice obligatorii pentru API-urile utilizate în schimbul de date între entitățile publice și platformele naționale transversale (REST, OpenAPI, SOAP);
- Nivelul minim de disponibilitate (SLA) al platformelor naționale transversale față de entitățile publice conectate;
- Mecanismul de versionare și compatibilitate retractivă a API-urilor, esențial pentru a nu bloca serviciile integrate la fiecare actualizare a platformei;

- Registrul național de API-uri publice – instrument standard în statele membre avansate (Olanda, Danemarca) pentru gestionarea ecosistemului de integrare.

7. Menționăm că prevederile art. 8 alin. (1) și (2) din inițiativa legislativă pot fi de natură a afecta procesul de furnizare a serviciilor publice prin intermediul soluției de portofel european pentru identitate digitală, întrucât, pe de-o parte, acestea impun obligația tuturor entităților publice de a furniza servicii publice digitale prin intermediul platformelor naționale transversale [alin. (1)], iar, pe de altă parte, se interzice dezvoltarea sau utilizarea de sisteme informatice care dublează funcționalitățile platformelor naționale transversale, cu excepția situațiilor justificate tehnic și operațional, aprobate potrivit legii.

În egală măsură, prevederile art. 8 alin. (2) pot afecta furnizarea acestor servicii, întrucât standardele tehnice și modalitatea de interacțiune a componentelor soluției de portofel sunt definite potrivit *Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 iulie 2014 privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE*, precum și a regulamentelor de punere în aplicare a acestuia.

Din aceleași considerente, există posibilitatea ca furnizarea serviciilor publice electronice prin intermediul soluției de portofel să fie afectată de art. 9 alin. (3), în ceea ce privește solicitarea documentelor și regăsirea acestora în infrastructura digitală națională ori care nu pot fi obținute prin interoperabilitate tehnică.

8. Cu privire la art. 9 alin. (2) din inițiativa legislativă, prin raportare la prevederile *Regulamentului UE 2016/679 (RGPD)*, semnalăm că instituirea unei obligații generale de reutilizare a datelor personale, indiferent de natura acestora, fără nicio analiză de compatibilitate între scopul inițial și cel ulterior, este contrară textului art. 6 alin. (4) din RGPD care impune o evaluare a proporționalității și necesității utilizării datelor personale în alte scopuri decât în cele autorizate inițial.

9. Apreciem faptul că art. 10 alin. (1) din inițiativa legislativă, care impune AMU ca interfața digitală de acces la toate serviciile publice digitale furnizate de entitățile publice, este de natură a încălca art. 5a

alin. (1) din *Regulamentul (UE) 2024/1183*, care impune statelor membre lansarea a cel puțin unei soluții de portofel european pentru identitate digitală care constituie un mijloc de identificare electronică ce permite utilizatorului să stocheze, să gestioneze și să valideze în condiții de siguranță datele de identificare personală și atestatele electronice ale atributelor cu scopul de a le furniza beneficiarilor și altor utilizatori ai portofelelor europene pentru identitatea digitală și să semneze prin intermediul semnăturilor electronice calificate sau să sigileze prin intermediul sigiliilor electronice calificate.

Potrivit considerentului nr. (7) din acest regulament, portofelul european pentru identitatea digitală ar trebui să ofere persoanelor fizice și juridice din întreaga Uniune un mijloc armonizat de identificare electronică prin care să se permită autentificarea și partajarea datelor legate de identitatea lor. Orice persoană ar trebui să poată avea acces în condiții de siguranță la serviciile publice și private cu ajutorul unui ecosistem îmbunătățit de servicii de încredere și al unor dovezi ale identității și atestate electronice ale atributelor verificate.

10. Cu privire la art. 12 alin. (3) și art. 13 din proiectul de lege, apreciem că era necesară clarificarea modalității de acces la Catalogul Național al Serviciilor Publice din România, deoarece nu reiese dacă acesta este pus la dispoziție *„fără a fi necesară autentificarea"* sau dacă acesta se accesează *„prin mijloacele de identificare prevăzute de lege"*.

Totodată, considerăm că se impunea corelarea măsurilor propuse cu art. 3 alin. (2) din *Legea nr. 198/2025 privind organizarea, funcționarea și administrarea Catalogului Național al Serviciilor* conform cărora Catalogul are caracter public și este *„accesibil în mod gratuit prin intermediul platformei digitale serviciipublice.gov.ro"*.

11. Art. 13 din proiectul de lege prevede că accesul utilizatorilor la AMU se realizează prin mijloacele de identificare electronică prevăzute de lege, fără a face referire la cadrul elDAS 2.0 [Regulamentul (UE) 2024/1183] și la obligația statelor membre de a accepta EUDI Wallet până în 2026.

De asemenea, precizăm că România are obligația de a accepta EUDI Wallet pentru accesul la servicii publice până la termenele stabilite prin actele de implementare ale *Regulamentului 2024/1183. AMU,* ca interfață principală de acces la servicii publice, ar trebui să fie

compatibilă cu *EUDI Wallet* și să accepte atestele electronice de atribute (EAA) emise prin portofel.

Absența unei referiri explicite la *eIDAS 2.0* în proiectul de lege poate genera interpretări restrictive și poate întârzia implementarea compatibilității necesare.

12. Cu privire la art. 14 alin. (1) din inițiativa legislativă, considerăm că se impunea clarificarea sintagmei *„organizată modular"*, precum și clarificarea distincției dintre componentele funcționale prevăzute la lit. a) și de acces la serviciile publice digitale și componenta de interacțiune cu instituțiile publice.

De asemenea, semnalăm că aceste componente se regăsesc deja, în forme similare, în platformele digitale și operaționale ale statului român, precum *ROePAS*, *PCUe*, *Ghiseul.ro*, sau *hub.mai.gov.ro*.

În aceste condiții, apreciem că soluția legislativă propusă nu pare să introducă un element de noutate, ci tinde să dubleze interfețe de acces deja existente, aspect ce se impune a fi avut în vedere de către inițiatori.

Totodată, în privința componentei de la lit. d), având în vedere că *„profilul digital al utilizatorului"* poate presupune agregarea unor date privind identitatea utilizatorului, serviciile accesate, istoricul interacțiunilor administrative, notificările și înscrisurile digitale puse la dispoziție prin AMU, era necesară configurarea mai precisă a acestei noțiuni, cu respectarea legislației privind protecția datelor cu caracter personal.

13. În ceea ce privește prevederile art. 16 din inițiativa legislativă, apreciem că furnizarea automată, prin intermediul unei platforme administrate de o altă autoritate decât administratorul bazei de date primare, respectiv Direcția Generală pentru Evidența Persoanelor (DGEP) din subordinea Ministerului Afacerilor Interne, a informațiilor privind accesările efectuate asupra datelor din Registrul Național de Evidență a Persoanelor (RNEP), ar încălca dispozițiile *Regulamentului (UE) 2016/679 al Parlamentului European și al Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Directivei 95/46/CE* (Regulamentul general privind protecția datelor).

În primul rând, potrivit art. 5 alin. (l) lit. f) din *Regulamentul (UE) 2016/679*, datele cu caracter personal trebuie prelucrate într-un mod care să asigure securitatea adecvată a datelor cu caracter personal, inclusiv protecția împotriva prelucrării neautorizate sau ilegale și împotriva pierderii, a distrugerii sau a deteriorării accidentale, prin luarea de măsuri tehnice sau organizatorice corespunzătoare („*integritate și confidențialitate*").

În cazul RNEP, informațiile privind accesările efectuate asupra datelor unei persoane reprezintă date sensibile din punct de vedere operativ, întrucât pot indica solicitantului existența unor verificări realizate de organe judiciare sau instituții cu atribuții în domeniul apărării, ordinii publice și securității naționale.

În același sens, conform art. 32 din regulament, operatorul are obligația implementării unor măsuri tehnice și organizatorice adecvate pentru garantarea securității prelucrării, inclusiv prin limitarea accesului la date și controlul strict asupra fluxurilor.

Din această perspectivă, transferul automatizat al istoricului accesărilor datelor cu caracter personal către o platformă administrată de o altă entitate presupune multiplicarea canalelor de acces la informații sensibile și creșterea riscurilor asupra securității cibernetice pentru seturi de date care, prin natura lor, necesită un control direct din partea autorității care administrează baza de date primară,

Totodată, art. 5 alin. (l) lit. b) și c) din *Regulamentul (UE) 2016/679* consacră *principiile limitării scopului și reducerii la minimum a datelor*. Or, transmiterea automată și generalizată către o platformă externă a tuturor informațiilor privind accesările efectuate asupra datelor din RNEP poate conduce la divulgarea unor informații care excedează scopului legitim urmărit și la imposibilitatea realizării unei evaluări corecte privind oportunitatea comunicării acestor informații către persoana vizată.

În mod particular, trebuie avut în vedere faptul că dreptul persoanei vizate de acces la informații privind prelucrarea datelor nu are caracter absolut. Art. 23 din Regulament permite restrângerea prin lege a unor obligații și drepturi prevăzute de regulament atunci când o astfel de limitare constituie o măsură necesară și proporțională pentru protejarea siguranței publice, a apărării și securității naționale, a prevenirii și investigării infracțiunilor sau a altor obiective importante de interes public general.

Din această perspectivă, apreciem că accesările efectuate asupra datelor din RNEP nu pot face obiectul unei comunicări automate prin intermediul unei platforme gestionate de o altă entitate, în absența unei evaluări privind informațiile fără afectarea organelor judiciare și instituțiilor din sectorul ordinii publice și securității naționale.

14. Cu privire la art. 16 din inițiativa legislativă, din corelarea acestor dispoziții cu cele prevăzute la art. 14 lit. d) vizând *„spațiul personal al utilizatorului"*, rezultă că prevederile propuse nu definesc modalitățile de accesare a datelor cu caracter personal prin intermediul aplicației AMU.

În acest sens, se impunea revizuirea acestor prevederi, având în vedere că standardele de claritate impun ca normele referitoare la interoperabilitatea sistemelor IT să fie reglementate la nivel primar, iar nu lăsate la dispoziția unor acte infralegale, în acord cu exigențele jurisprudențiale ce rezultă din Hotărârea CJUE Smaranda Bara.

Reiterăm această observație și cu privire la prevederile art. 17 alin. (2) din cuprinsul proiectului de lege.

Totodată, semnalăm că nu sunt definite entitatea/entitățile abilitate să soluționeze cererile de exercitare a drepturilor individuale în materia RGPD și, de altfel, nici nu stipulează care ar fi aceste drepturi, în pofida faptului că existența acestor norme ar certifica însăși existența acelor garanții procedurale, adecvate și eficiente împotriva abuzurilor.

De asemenea, menționăm că nu se instituie obligativitatea efectuării unei DPIA, în acord cu prevederile art. 35 din RGPD, prealabil demarării operațiunilor de prelucrare prin intermediul AMU, în ciuda faptului că activitățile de operaționalizare a aplicației sunt susceptibile să producă riscuri ridicate la dresa drepturilor și libertăților persoanelor vizate[2].

15. În ceea ce privește art. 17 alin. (4) din proiectul de lege, prin care se prevede că AMU și portalul *web unitar* devin operaționale în termen de 12 luni de la intrarea în vigoare a legii, apreciem că acest termen ridică riscuri tehnice semnificative.

---

[2] *Prin raportare la toate criteriile de risc reținute în Orientările Autorității Europene pentru Protecția Datelor privind evaluarea impactului asupra protecției datelor (DPIA) și modul în care se determină dacă prelucrarea este „susceptibilă să genereze un risc ridicat" în sensul Regulamentului 2016/679, paginile 10 - 12*

Astfel, menționăm că integrarea tuturor sistemelor informatice ale entităților publice centrale și locale în infrastructura digitală națională este un proces complex, care, în state comparabile (Estonia, Austria), a durat 3-5 ani.

De asemenea, semnalăm faptul că lipsa unui calendar etapizat pe categorii de servicii [art.17 alin. (3) trimite la nomele metodologice, dar fără un cadru minim de lege] creează incertitudine privind prioritizarea.

Totodată, riscul de operaționalizare parțială sau formală a AMU, cu un număr redus deservicii integrate, nu ar satisface așteptările cetățenilor și ar eroda credibilitatea reformei.

16. Cu privire la art. 18 din inițiativa legislativă, semnalăm că prevederile propuse nu stabilesc clar entitățile abilitate exercite atribuțiile de operator, operatori asociați și persoane împuternicite[3].

În acest sens, nu este clar dacă rolul ADR este de operator unic, asociat cu celelalte instituții publice ori de persoană împuternicită să administreze infrastructura tehnică a unui operator încă nedefinit. Aceleași considerente se impun și cu privire la obiectul de activitate pe care legiuitorul național îl prefigurează în sarcina STS, în privința prevederilor art.19 alin. (3) din cuprinsul inițiativei legislative.

17. În ceea ce privește art. 21 din inițiativa legislativă, referitor la competența de constatare și aplicare a sancțiunilor contravenționale, considerăm că aceasta ar trebui să revină exclusiv personalului împuternicit din cadrul Autorității pentru Digitalizarea României, având în vedere competențele specifice ale instituției de referință în domeniul digital și rolul acesteia de a asigura monitorizarea și controlul asupra respectării reglementărilor interne și internaționale în domeniul transformării digitale și societății informaționale, în timp ce polițiștii nu dețin, în mod obișnuit, specializarea necesară în domeniul supus atenției, context în care nu suntem de acord cu stabilirea competenței de constatare și aplicare a sancțiunilor contravenționale ofițerilor și agenților de poliție din cadrul Poliției Române.

[3] *În sensul dispozițiilor art. 4 pct. 7, art. 26 și art. 28 - 29 din RGPD.*

18. Cu privire la art. 22 alin. (2) din inițiativa legislativă, care stabilește obligația Guvernului de a adopta normele metodologice de aplicare, semnalăm faptul că prin acestea nu pot fi reglementate aspecte care nu au fost avute în vedere de actul normativ primar, iar proiectul de lege ar trebui să stabilească în concret aspecte referitoare la interoperabilitatea platformelor digitale ale administrației publice deja existente cu AMU, precum și transferul de date între aceste platforme, astfel încât să fie respectate imperativele în materia prelucrării datelor cu caracter personal și scopurile specifice în care datele cu caracter personal sunt prelucrate să fie explicite.

De asemenea, menționăm că în cuprinsul inițiativei legislative ar fi trebuit să se regăsească dispoziții care să asigure respectarea art. 6 alin. (3) din *Regulamentul general privind protecția datelor*, respectiv:

a) condițiile generale care reglementează legalitatea prelucrării de către operator;

b) tipurile de date care fac obiectul prelucrării;

c) persoanele vizate;

d) entitățile cărora le pot fi divulgate datele si scopul pentru care respectivele date cu caracter personal pot fi divulgate:

e) limitările legate de scop;

f) perioadele de stocare;

g) operațiunile și procedurile de prelucrare, inclusiv măsurile de asigurare a unei prelucrări legale și echitabile.

19. Apreciem că aplicarea prevederilor inițiativei legislative ar putea conduce la un impact negativ asupra bugetului consolidat.

În acest context, menționăm că Guvernul are obligația de a conduce politica fiscal-bugetară în mod prudent pentru a gestiona resursele, obligațiile bugetare și riscurile fiscale, iar adoptarea inițiativei legislative ar influența negativ ținta de deficit bugetar, stabilitatea macroeconomică și ratingul de țară în relația cu organismele financiare internaționale.

Totodată, atașăm prezentului punct de vedere opinia Serviciului de Telecomunicații Speciale, transmisă prin adresa nr. 9738/15.07.2026.

III. Punctul de vedere al Guvernului

Având în vedere considerentele menţionate, **Guvernul nu susţine adoptarea acestei iniţiative legislative.**

Cu stimă,

Ilie – Gavril BOLOJAN

PRIM-MINISTRU

Domnului deputat Sorin-Mihai GRINDEANU
Preşedintele Camerei Deputaţilor

Nr. 8754 / DRP
DATA 16-07-2026

SERVICIUL DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE
Str. Ion Mihalache nr. 323A, Sector 6, cod 061344, București, România
Tel: 021 202 21 99, Fax: 021 315 21 27, E-mail: office@sts.ro

Nr. 9738 din 15.07.2026

Neclasificat
Ex. unic
Se transmite prin
INTERNET

Domnului Secretar de Stat NINI SĂPUNARU
DEPARTAMENTUL PENTRU RELAȚIA CU PARLAMENTUL
SECRETARIATUL GENERAL AL GUVERNULUI

Stimate Domnule Secretar de Stat,

Ca urmare a corespondenței dumneavoastra nr. 8258/07.07.2026, înregistrată intern cu nr. 9738/10.07.2026, prin care ne solicitați opinia motivată cu privire la susținerea sau respingerea *proiectului de Lege privind Aplicația Mobilă Unică și dreptul la servicii publice digitale complete, organizate după nevoile cetățenilor (L385/2026)*, vă comunicăm faptul că Serviciul de Telecomunicații Speciale nu susține propunerea legislativă, în forma prezentată, pentru următoarele motive:

- folosirea unor concepte vagi (*infrastructură digitală națională, platforme informatice naționale transversale, servicii publice digitale complete, organizate după nevoile cetățenilor*), fără reglementarea unor criterii tehnice clare sau a unor standarde obligatorii, poate genera probleme de natură juridică, tehnică și de implementare;

- în ceea ce privește implementarea obiectului prezentului act normativ, considerăm necesară analiza resurselor financiare, tehnice și de personal implicate și modul în care o singură autoritate, respectiv Autoritatea pentru Digitalizarea României, poate asigura aceste resurse;

- concentrează în sarcina aceleiași instituții atribuții de administrare, coordonare, operare, interoperabilitate, audit, fără instituirea unor mecanisme independente și efective de control, supraveghere și separare funcțională, generând riscuri, vulnerabilități și dificultăți în stabilirea răspunderii;

- crearea unei aplicații unice pentru toate interacțiunile cetățenilor cu serviciile publice digitale poate expune infrastructura digitală națională la atacuri cibernetice și, de asemenea, în situația în care aplicația ar deveni indisponibilă temporar ar putea afecta simultan autentificarea, notificarea, efectuarea de plăți sau accesul la documente oficiale, prin intermediul serviciilor publice digitale;

- referitor la interdicția privind dezvoltarea sau utilizarea de sisteme informatice care dublează funcționalitățile platformelor naționale transversale, considerăm că aceasta nu poate face obiectul unei legi care reglementează *Aplicația Mobilă Unică*, ci a legilor care reglementează respectivele platforme. Totodată, având în vedere stadiul de reglementare a platformelor menționate, nu considerăm oportună reglementarea unei aplicații către care acestea să furnizeze date;

- având în vedere complexitatea unei asemenea aplicații, care ar putea deveni cel mai important agregator de date din România, considerăm relevantă reglementarea standardelor tehnice, API-urile, SLA-urile, auditul și mecanismele de guvernanță a datelor;

- luând în calcul fluxul de date estimat a fi vehiculat prin intermediul Aplicației Mobile Unice, considerăm necesară reglementarea unor mecanisme de control, stabilirea unor limite de acces la date, răspunderea cu privire la gestionarea acestora, dar și oferirea de garanții suficiente privind independența auditului. Totodată, am constatat și lipsa reglementării perioadei de retenție a datelor cu caracter personal, lipsa unor reguli clare privind minimizarea datelor, dar și lipsa unei proceduri privind sesizarea accesului abuziv;

- în ceea ce privește termenul privind operaționalizarea aplicației și a portalului web unitar de maximum 12 luni, considerăm că nu este fezabil, luând în calcul complexitatea fluxurilor de date estimate. De asemenea, considerăm necesară adoptarea unui calendar de implementare pentru instituțiile implicate, cu stabilirea unor indicatori și a unor sancțiuni corelative;

- referitor la incidența unor probleme de interoperabilitate sau de securitate asupra aplicației, considerăm necesară reglementarea unor proceduri offline de urgență, gestionarea atacurilor cibernetice la scară mare, modalități de back-up, căderi de sistem etc.;

- având în vedere prevederile Deciziei prim-ministrului nr. 183/2026 *privind constituirea, organizarea și funcționarea Comisiei pentru inițierea și coordonarea demersurilor necesare asigurării cadrului instituțional, legal și tehnic în vederea*

dezvoltării și implementării ecosistemului național aferent portofelului european pentru identitate digitală și ale Regulamentului (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului *privind identificarea electronică și serviciile de încredere pentru tranzacțiile electronice pe piața internă și de abrogare a Directivei 1999/93/CE*, ale Regulamentului (UE) nr. 1183/2024 al Parlamentului și al Comisiei Europene de modificare a Regulamentului (UE) nr. 910/2014, *în ceea ce privește instituirea cadrului european pentru identitatea digitală*, precum și ale regulamentelor subsecvente de punere în aplicare, considerăm că reglementarea unei aplicații mobile unice poate genera paralelisme cu platforme informatice existente sau în curs de implementare.

Cu deosebită stimă,

DIRECTORUL
SERVICIULUI DE TELECOMUNICAȚII SPECIALE
General

ing. IONEL-SORIN BĂLAN